

GAZINOU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA :

GAZINOU, OFIȚERILOR REG. III DĂMBOVITȚA NO. 22
— COMITETUL GAZINOU —

Scopul Revistei.

I

În anul 1906, Ministerul de Război a aprobat înființarea Cazinoului Regimentului III Dâmbovița No. 22 și Generalul Manu, Ministrul de Război din acest timp, a asistat la inaugurarea Cazinoului.

Scopul propus prin acest cazinou, a fost pe lângă păstrarea tradiției de bună camaraderie a ofițerilor din acest Regiment, dar și îndrumarea și dezvoltarea gustului spre studii de cunoștințe generale prin înființarea unei biblioteci, precum și pregătirea ofițerului ca cetățean.

Regele Ferdinand I, pe atunci Comandant al Corpului II Armată, a consfințit bunele intenții ale întemeietorilor acestui Cazinou, prin prezența Sa la inaugurare și prin vizite periodice pe tot timpul cât a fost Comandant al Corpului II Armată.

Capul onorific al Regimentului din acele vremuri, fratele Regelui Ferdinand, a vizitat Cazinou, donându-i portretul său în ulei, de unul din pictorii de valoare ai timpului, întărind ideea de propășire a scopului propus.

Războiul Mondial a întrerupt activitatea cazinoului și după război, eforturile de continuare a activității, au fost fără un succes real și scopul inițial a fost aproape pierdut.

Încercările făcute pentru redresarea scopului inițial a fost în genere fără spor și progresul inapreciabil.

Cauza a fost lipsa de vază a acestui cazinou. Viața în genere este rezultanta activității spiritului.

Revista Cazinoului, este mijlocul de a provoca activitatea spiritului ofițerilor, în direcția scopului inițial al cazinoului.

II

Camaraderia, se bazează numai pe relațiile din serviciu între ofițeri, dar și prin stabilirea unei armonii și definirea afinităților naturale între ofițeri.

Gustul spre studii generale se dezvoltă nu numai prin programele rigide oficiale, dar mai ales prin răscolirea înclinațiilor naturale și artistice.

Pregătirea ofițerilor pentru îndeplinirea misiunii de prim cetățean al Țării, se face foarte puțin, în cadrul programelor profesionale și incomplet prin reuniunile Cercului Garnizoanei, unde mozaicul nu poate defini individualitatea decât foarte rar.

Cazinoul, cuprinzând un spirit familiar și o singură tradiție, dă aer limpede și lasă să circule în nervii ofițerului, un curent normal propriu de dezvoltare a înclinațiilor sale, cu corecturi care nu-i încătușează inițiativa, factor de prim ordin în cariera ostășească modernă.

Comunicarea ideilor în cadrul scopului cazinoului, prin revista sa spectrală, definește și scopul revistei și anume:

Întreținerea vieții cazinoului oferind ofițerilor un câmp de luptă spirituală, contribuind prin aceasta la auto-educație, la formarea personalității și întreținerea impulsului către înălțături.

Acesta fiind scopul revistei cazinoului, rezultă că programul de activitate al revistei să urmărească :

1. — A atrage atențiunea și dragostea ofițerilor a colabora la revistă.

Pentru aceasta toate inclinațiunile artistice,

găsesc în primul rând loc în revistă.

2. — Studii și recenzii importante vor fi primite de revistă cu atențiune

3. — Subiecte de studiu sociologic sau psihologic, vor fi pentru revistă o încurajare serioasă.

4. — Stabilirea circulației de idei între ofițerii Corpului și Corpurile din garnizoană, va fi pentru revistă un punct important de activitate.

Colonel I. Nicolin

Sunt obosit și'nvins...

D-lui Colonel Nicolin Ion

Comandantul Regt. III Dâmbovița No 92.

*S'a scurs atâta vreme, de când stinger plecat-am,
Să prind inchipulrea, năluca vieții mele.
Credeam ferice calea... dar hăt... târzlu văzut-am,
Că viața mi-se schimbă și zicte-mi sunt grele...*

*Și ce n'aș da acuma, când în declin mi-e viața,
Să pot deveni larăși copil neștutor,
Hrăniindu-mă din ulse, curat ca dimineața
Și neștinând seamă, de'ntunecatul nor....*

*Purtat de nava sfântă, ce tot dăsprețuește
Șivotul mult gigantic și apa cea mai llină;
Dar vântul o aruncă, și valul o izbește,
Și viața-mi rău rănită, s'oprește și suspină...*

*În ochii mei sunt lacrimi, și mâna tremurândă,
Și pasul șovăielnic, și glasul îmi e stins,
Primește-mă iar mamă, și fii cu mine blândă,
Căci un învins al vieții, te roagă într'un
cald plâns....*

*În preajma caselor noastre, potecile umbrite,
Conduc înspre pădurea de dincolo de râu,
Și valea mă cunoaște, poveștile adormite,
Încearcă să mă cheme. Mă 'ndrept înspre pârâu;*

*Rămas-a în vecl tânăr, copilul nebunatic,
În vecl nu vrea să știe de timpul ce s'a stins,
Mă uit în unda-l clară, mă vede singuratic....
Și par'că-mi spune'n taină: „Ești obosit și'nvins“.*

S-Lt. Bratu N. Constantin

INCLINAȚIUNI ARTISTICE.

Inclinațiunea naturală a spiritului către o activitate artistică, este semnul unei forțe electromagnetice neîntrebuințată în activitatea obișnuită.

Dirijarea și utilizarea acestei forțe într'un echilibru bine stabilit și pentru un scop lămurit, dă rezultante ce măresc valoarea sursei acestei energii.

Exemplu real :

Un ofițer tânăr, în ocupațiunile obișnuite profesionale, nu numai nu se distinge, dar aproape se caracterizase ca element slab, apăsarea totdeauna scăzut între camarazi și părea a nu avea nici o încredere în el.

La un moment dat, se creiază de câțiva ca-

marazi ocaziunea ca în direcția artei muzicale să fie un câmp gol de activitate în ciclul lor care nu era complet.

Întâmplarea îl face să fie prezent în acel ciclu.

Deodată, el se simte înviorat și explodează, ca o scântie electrică, printr'o forță artistică necunoscută camarazilor.

Ciclul este complectat prin surprindere și admirația camarazilor transformă toată ființa acestui ofițer, care acum apare cu aspectul omului ce are încredere în el.

Acest pas câștigat,—pentru un ofițer,—restul se urmează dacă sursa producătoare de energie este dezvoltată în mediu magnetic progresiv, iar inducțiunea lucrează asupra deșteptării celorlalte

facultăți, care activând în cadrul profesional vor defini pe ofițerul ce ne trebuie.

Alt exemplu real:

Un alt ofițer, se găsea încadrat între camarazi într'o apreciere de om fără voință și aproape de negațiunea activității ostășești.

Venise în Regiment urgisit și condamnat a merge spre art. 51.

Fusese încadrat la un loc de puțină importanță, unde activitatea sa se putea reduce la ceiace putea face un grad inferior.

Din această cauză nici nu era prea atenționat. Era deci liber a gândi în voe.

El însă avea o înclinațiune naturală artistică, constructivă.

În pulsul său de energie, ce ședea închis ca electricitatea într'un condensator izolat, se scurge pe nevăzute în cadrul activității în care era încadrat și la un moment dat se vede că postul său devine un post foarte important, datorită lucrărilor ce el în tăcere le executase.

Mulți la început nu-i acordau încă încrederea, atribuind întâmplării cele văzute.

Încetul cu încetul, însă, el apare tot cu mai mult curaj și în câțiva ani devine omul indispensabil și de neînlocuit în toate lucrările tehnice și cu caracter artistic în Regiment.

Dar, paralel cu aceasta, în cadrul activității profesionale, se manifestă tot mai puternic iar astăzi, pe lângă specializarea în 2 — 3 direcții, este un ofițer recunoscut ca indispensabil și altui Corp din garnizoană, unde prin aprobarea Ministerială prestează serviciul său, în plus peste serviciul curent în Regiment.

Rezultă deaci, că înclinațiunile artistice, sunt mijlocul prin care se poate urmări dezvoltarea și formarea ofițerilor de elită.

Dacă se studiază personalitățile militare prominente ale istoriei, se poate constata, că toate fără excepție au avut înclinațiuni naturale artistice.

Greutatea cea mare, în cadrul programelor

profesionale, este a descoperi înclinațiunile artistice.

Cazinoul Ofițerilor este locul unde ele pot apărea mai ușor, iar revista Cazinoului este mijlocul de a le stimula.

Pentru șefii erarhici, cari țin seamă și de acestea, este ușor a căpăta un randament profesional important.

În felul acesta am reușit ca să pot constata rezultate egale între ofițerii ce aveau o pondere culturală mult inferioară altora selecționați de școli, după un număr de ani de studii mult superior.

La război, un ofițer cu calități artistice dezvoltate și calificate prin o cultură specială, a devenit pe lângă un bun conducător tehnic al unității sale, dar a culminat prin acte de bravură învingând și murind ca un erou.

Fiind mort îl citez: este artistul Constantinescu, fratele artistului Ciprian.

Era Sublocot. de rezervă. La venirea în Batalionul meu nu se împăca nici cu punctualitatea la program.

În scurt timp a fost un bun comandant de ploton, apoi Locotenent, Comand. al Comp. I-a, singurul căruia i s'a putut încredința o misiune de mare răspundere. A îndeplinit-o cu succes și după ce a atras admirația șefilor săi, până la Comandantul Corpului de Armată și după vizita a A. S. R. Principele Carol — actualul Rege, a murit ca un erou.

Aceste realități constatate, mi-au deschis câmpul cercetărilor în această direcție, pe care o atenționez camarazilor.

Așteptând discuții critice documentate, mai bine decât în acest articol sumar de provocare, urez camarazilor cititori succes, pe acest drum nou de studiu în formarea personalităților ostășești.

Colonel I. Nicolin.

FRÂNGURELE

1. — Fericit acela, care rănit pe câmpul de luptă, căzut în șanș, se gândește la victorie și apoi la rana căpătată.

2. — Spada nu-ți este dată să aperi viața ta, ci viața celor ce te așteaptă și-și pun nădejde'n tine.

3. — Să renăști din propria ta suferință, ca pasărea Phoenix, din propria-i cenușă, înseamnă să te apropii de Isus.

4. — Dacă am avea lubrea de gile pe care

au avut-o strămoșii, și încrederea 'n Dumnezeu pe care au avut-o ei, cu armamentul de azi, am cuceri lumea....

5. — Dacă ar porni la drum caracterul însoțit de inteligență și dacă inteligența ar cădea pe drum, caracterul și-ar urma drumul nestăgherit, dar n'ar fi tot așa, dacă ar cădea caracterul....

S-L. Bratu N. Constantin

EPIGRAME.

Unul camarad....

Cu sic băiat... nici n'am ce zice...
Înalt, brunet, deștept, hazliu...
Deșteptăciunea o poartă'n pinteni,
Inteligența în chipiu.

Unei Domnișoare ce spunea că-i sunt dragi copii...

„Imi plac copii și-i ador...”
Așa-mi spunea o domnișoară...
Dar eu i-am spus: „P'al D-tale”
De ce ți-l crește o verișoară?

Unul camarad Subleest..

care în 2 ani a primit două scri-
sori roze și parfumate din de-
părtare, azi a primit-o pe a treia..

Fie c'ai primit și astăzi....
Un plic verde și cu flori....
Îți deplâng iubirea-ți crudă....
Îngropată'n trei scrisori....

S.-Lt. Bratu N. Constantin

RADIO-JURNAL:

RECLAME DELA REUNIUNEA CAMARADEREASCĂ

1. — Moartea muștelor, «Flit».
Moartea d relor, irezistibilul: pistol.
2. — Doamnă tânără 996 luni, caută
june ofițer, manierat, elegant, micuț, s'ab
și cu pistol în buzunar.
3. — La viu bun, Borviz bun, deci
consumați apică de Aninoasa, marca
«Lup trei colți».
4. — Azi noapte a izbucnit un vio-
lent incendiu cu pagube catastrofale la son-
da Nr. 69 depe proprietatea lui D. Mitică
dela Vila Dumitropol.
5. — Domnilor, gimnastica suedeză
menține supleța corpului, pentru detalii,
adresați-vă maestrului nea Nae.
6. — Vreți să vă distrați? Vizitați
automatul Nicolini; accesul cu bilet gal-
ben, oficial.
7. — În ziua de 15 Iunie, va avea loc
pe hipodromul Școalei de Cavalerie,
corse țărănești.
S'au înscris până acum, următorii
cai: calul
— Hanți, proprietatea d-lui Neica.
- Iapa Mița, propriet. lui nea Mitică.
- Calul Lupu, proprietatea D. Lupu.
Inscrierile se fac la fabrica de sa-
lam Sibiu.
8. — Atât municipiul Târgoviște, cât
și Prefectura județului, au prevăzut în
bugetul anului în curs, un spor de 30
mii lei în plus, față de cel din anul tre-
cut, pentru muzica lui 22 Infanterie.
Luăm act cu plăcere.
9. — Numai jurnalul «Moviettone»,
vede tot și știe tot, reprezentanța D.
Moviettone roata patru.
10. — A apărut în editura «N'am de
lucru», romanele: «Dragoste pe toată li-
nia» — «Dragoste de muzicant» — «Doar
un pahar să beau». Se găsesc de vân-
zare la toate librăriile și oricând la au-
torul Emi.
11. — Încurajați sportul; maestru de
călărie Gore, la dispoziția oricui, după
masă între orele 3—4.
12. — Celebrul tenor «Gigi», va exe-
cuta romanța «Dragoste abreviată».

13. — Șealiapinul Român «Gigă Provița», va fredona romanța «Visez un mic rendez-vous».

14. — Camaradul «Henlz Ludești», artist de teatru și lucafar de cinematograf, va executa mâine la teatrul Național: «Iubitul meu nas».

15. — Atențiune: când va bate gongu, va fi ora mesei.

Atențiune: gongu a arătat ora stingerii.

16. — Mamelor dați sănătate copiilor, faceți cu ei echilibristică pe sârmă, vor deveni mareșali.

17. — Doamnelor, nu p'ecați la mare, fără ochelari de soare marca «pistol».

18. — Dăm orele oficiale: Gara 13²¹; Primăria 11⁴¹; Halta Teiș 18.

19. — Mamelor, vreți prospecte de căsătorie, adresați-vă: Costi și Belonte.

R u g ă c i u n e

Tinerii generații.

Prea bunule părinte, puternice și mare
Tu, ce-ai creat pământul și valurile mării
Și'n larga-ți bunătate atotocrotitoare,
Ai așternut pe rane zăbranicul uitării;

Tu, care 'nparți cu-aceiași măsură minunată
Curaj celui ce pierе și fiarelor blândețe,
Pogoară 'nțelepciune și inimă curată
Și dragoste și zâmbet pe-a noastră tinerețe.

Și dă-ne vrednicia curajului de-a spune
Neprihănit cuvântul de bine și dreptate,
Tu, care ești izvorul virtuților străbune
Ce-au strălucit în timpuri de glorie depărtate.

Și-ajută-ne părinte să înfruntăm furtuna,
De-o cuteza vreodată să 'ntunece credința;
Și fă ca brațul nostru să poarte 'ntotdeauna
Infiptă'n vârf de spade, deapururi, biruința.

Maier Holban N. Ios

ISTORICUL CAZINOULUI OFIȚERILOR REGT. III DÂMBOVIȚA Nr. 22

În anul 1905, fiind Comandant al Regimentului Lt.-Colonel Adjutant Dumitrescu Aurel, ofițerii necăsătoriți luau masa la popota regimentului, care funcționa la cantina trupei, într-o cameră a localului, unde este astăzi Casa Ostășească.

Pentru motivul că regimentul este departe de oraș și pentru ca ofițerii să aibă un loc de recreație în cazarmă între orele din program și un local propriu pentru popotă, Ministrul de Război din acel timp—General Manu—, a aprobat să se facă un local special pentru

ofițeri, destinându-se pentru această terenul pe care este clădit Cazinoul Ofițerilor.

Din inițiativa Comandantului de Regiment, ofițerii adunaseră la Casierul Corpului, prin economii lunare benevol, o sumă importantă pentru acele timpuri. Cotizația cea mai mică era un leu pe lună.

Această sumă folosea la început, să se ajute ofițerii, ce aveau nevoie de micș imprumuturi la contul soldei și să se facă un monument al eroilor de la 1877.

Punându-se problema fondurilor pentru construcția Cazinoului, ofițerii au cedat

Intreaga sumă, pentru a se face și cazinoul și monumentul. Totuși, suma nu acoperea devizul.

Comand. Regimentului a căutat atunci ajutoare bănești și a obținut de la Ministerul de Război o parte, circa 4000 lei, iar ofițerii de rezervă și Prefectura Județului; — Prețect fiind George Cair — au ajutat cu sume importante.

Clădirea s'a făcut cu trupă concentrată.

Piatra a adus o Locotenentul Poenăreanu de la Câmpulung. Măna de lucru a fost a soldaților din Regiment.

Supravegherea lucrului a făcut-o Sublocot. Purcaru Dumitru și Locot. Poenăreanu Ion.

În anul 1906 la 23 Aprilie, Cazinoul și monumentul Eroilor de la 1877 au fost gata și au fost date în primire Sublocotenentului Nicolin Ioan.

Clădirea Cazinoului este și acum așa cum a fost atunci; iar Monumentul Eroilor de la 1877 este partea de jos de la mijloc, a actualului monument.

În anul 1906 în ziua Patronului Regimentului, 23 Aprilie Sfântul Gheorghe, s'a inaugurat Cazinoul și Monumentul.

A fost față la această serbare: Principele Moștenitor Ferdinand, Comandantul Corpului II Armată, — din care făcea parte Reg. III Dâmbovița Nr. 22.

A mai asistat: Ministrul de Război, General Manu Gheorghe, Prefectul județului George Cair și Primarul Orașului Pârvolescu Gheorghe, Corpul Ofițeresc și Ofițerii de la Corpurile din Garnizoană.

Cu această ocazie, s'a servit prima masă în Sala de mâncare a Cazinoului. Masă a fost servită de Casa Capșa din București.

Mobilierul a afectat cea mai mare sumă de bani, din fonduri, deoarece pentru clădire nu s'a cheltuit prea mult.

În sala de mese s'au adus 2 bufete lucrate de Fabrica Lessing din București; iar mesele și scaunele s'au făcut în Corp.

Tot aci s'a așezat și tabloul pictură

în ulei al Principei Leopold de Hohenzollern, Capul onorific al Regimentului.

În sala de joc (camera dreaptă intrării) era un biliard, mese pentru Sach, table.

În Sala de bibliotecă, fotolii și o canapea de piele și dulapul de bibliotecă al Regimentului.

În camera mică de lângă bibliotecă era sala de scrimă, care avea un linoleum pe mijloc și 2 mari rastele cu florete, săbii măști și pieptare de scrimă.

Tot în anul 1906, la 10 Mai, Regimentul a mers la București.

În seara zilei de 9 Mai la Castelul Princiar de la Cotroceni, unde a fost invitat tot Corpul ofițeresc al Regimentului, Principele Wilhelm de Hohenzollern, nou Cap onorific al Regimentului, a predat Comandantului de Regiment tabloul său pictat în ulei de pictorul Feraris și actul de primire a 80 tacâmuri complete pentru popotă, care s'au adus din Germania mai târziu. Fiecare farfurie, furculiță, cuțit, linguriță, ceașcă, serviciu etc. purta cifra princiară.

Toate tacâmurile erau din argint.

În anul 1907 Principele Moștenitor Ferdinand a inspectat Regimentul și a luat masa la Cazinou.

În 1908, Principele Wilhelm de Hohenzollern a vizitat Regimentul și a luat masa la Cazinou.

În anul 1912 Prințul German Von Schellendorf a vizitat Regimentul și a luat masa la Cazinou.

În anul 1912 Principesa Maria (Regina Maria a României Intregite) a făcut un popas în drumul spre Sinaia și a luat gustare la Cazinou.

Ofițerii Regimentului au avut zilnic serviciu la dispoziție, iar odată pe lună, toți ofițerii au luat masa la Cazinou.

În fiecare an în ziua de Sfântul Gheorghe, ofițerii și familiile lor, au avut o reuniune la Cazinou.

În 1916, cu ocazia invaziei armatelor

Germane, Cazinoul a fost complet devastat.

Nu mai există din cele ce au fost, decât tablourile Principitor Leopold și Wilhelm de Hohenzollern și un tablou cu fotografiile ofițerilor din anul 1900

Comandantii de Regiment: Colonel Gheorghiu, Colonel Georgescu Gh., au făcut reparațiuni și au reînființat popota.

În anul 1932, s'a reparat din nou radicaltoată clădirea, s'au complectat mesele, mobilierul, tablourile și biblioteca.

Sumele de bani necesare, au fost date de ofițerii Regimentului, prin rețineri lunare sub formă de cotizații pentru Cazinoul ofițerilor.

Administrația Cazinoului se face de un comitet de ofițeri.

Colonel I. Nicolin

REUNIUNE CAMARADEREASCĂ

Din inițiativa Domnului Colonel Nicolin, Comandantul Regimentului III Dâmbovița Nr. 22 și în scopul de a se crea ofițerilor și familiilor D-lor, prilejul câtorva clipe de modestă dar reconfortantă distracție, a avut loc în seara zilei de 8 Iunie 1934, o reuniune camaraderască, la care au fost invitate și câteva personalități distinse ale autorităților civile, magistratură și intelectuali din Târgoviște.

Domnul General Cibuchi, Comandantul Brigăzii 13 Infanterie, cu temperamentul Domniei-Sale exuberant și animator, a prezidat această reuniune.

Intr'o caldă, simpatică și prietenoasă atmosferă, în parcul aranjat cu mult gust de către Locot. Barbu și Locot. Negulescu, s'a desfășurat un program artistic ales și reușit.

— Orchestra Regimentului 22 Inf., a executat diferite arii alese, după care urmează:

— Pantomima „O acasă de vână-

toare fără vânat”, executată de S-Lt. Bratu, Emanoil, Georgeacu Gh. și Andreeacu, în care se ironizează activitatea vânătorească a anumitor vânători locali.

— Pantomima se termină cu reușita romanță a vânătorilor, improvizațiune originală de S-Lt. Bratu, care dovedește cu această ocaziune frumoase inclinații literare, inspirație fericită și umor bogat.

Aceleași calități frumoase sunt evidențiate și în a doua recitare „Romanța Primăverii” de acelaș autor, care a fost aplaudat de publicul auditor în chip insistent, răsplătind generos talentul evidențiat de tânărul autor.

— În desfășurarea programului, se produc în diferite cuplete: S-Lt. Emanoil, Georgescu, Cristescu și Andreesou, remarcându-se în deosebi S-Lt. Emanoil, care, în calitate de autor și actor, a dovedit un talent frumos, manifestat printr'un degajat joc de scenă și o interesantă dioțiune.

A fost aplaudat în fruntea întregului quartet.

În fine, Locotenent Barbu, execută cu vervă nepuizabilă la pian și solo câte-va romanțe, gustate mult și apreciate de întreaga asistență, care-l răsplătește cu aplauze îndelungate.

A plăcut și a impresionat deosebit aranjamentul estetic al Parcului Cazinoului, barul, jocurile, cabina de fotografiat, etc., cari, toate au contribuit la reușita decorului.

Reuniunea s'a sfârșit într'o atmosferă de caldă camaraderie, păstrând fiecare o plăcută amintire.

Astfel acopul urmărit a fost pe deplin realizat, spre mulțumirea tuturor participanților.

Major Mehari Nicolae

Scrisoare veche

„Din arhivele unui facerat Căpitan”

I

Mă întrebi de ce amice, nu mai dau un semn de viață,
De ce astăzi, când natura te îmbie la viață
Eu stau trist și dus pe gânduri m'a cuprins melancolia,
Apoi află scump amice, căs un trup cu magazia!
Stau ciorapii pe cearceafuri, claie lângă foi de cort
Și-o mulțime de bidoane, lângă pantaloni de sport,
Ca să nu mai spun de bluze, de berete, fanioane
Sau de amestecătura sutelor de macferlane,
Nici de-a mililor de serii, de cămăși numerotate
Care zac de-un an de zile lângă ghetete reformate,
Așteptând zadarnic clipa de odihnă ca'nainte
Să le duc pe rând pe toate, să le vărs la'mbrăcăminte.
Bluze albăstrui, prosoape, jambiere americane
Târâcoape portative, felurite centiroane
Pantaloni kaki, fulare, plus cinci feluri de batiste
Îmi strecur, necruțătoare, înclinații pesimiste!

Dar sunt robul datoriei, jertfa meseriei mele
Deacea 'npermanență neclintit stau lângă ele,
Căci precum în luna Martie pe țaran îl chiamă glia
Așa pururea pe mine mă reclamă magazia!

II

Mi se stinge tainic focul poeziei și văpaia
Când în neagra nopții pace, jalnic cântă cucuveaua
De pe turnul mănăstirii, ros de vremuri și de ploaie,
Cioclu, îmbrăcat perpetuu, în sinistrele lui straie
Ca să uit a lui fantomă trec în cameră să cânt....
Dar, când cred că al meu suflet, va renaște 'ntrun avânt,
În momente de uitare, chiar în clipele senine
Mă fixează cu ochi groaznici, condica de buletine.
De culoare roș închisă, cu inscripții și chenare
Cu totalizări de cifre, scrise drept, citeț și mare.
Și mal port amice'n mine, o nevindecată rană
De teroarea ce-mi impune, Bonul nesfârșit de hrană,
Care zilnic se încheie cu atâtea variații
În cât chiar și'n astă clipă îmi produce palpitații....
Căci, în adevăr cu Bonul, e ceva fenomenal
Când îl crezi că este gata, brusc îți vine din Spital
C. Popescu, ori când poate te cuprinde reveria,
Părăsesc fără s'anunțe patru inși infirmeria,....
Și de-ar fi chiar miez de noapte, de te paște ghinionul,
Sai din pat ca de pe arcuri ca să reconstitui bonul,....
Când singur fac astfel de toate, regretul îmi vine ușor
De ce nu am azi lângă mine pe Oanea plotonierul major

III

De cinci zile în neștire, scriu, lucrez pe indelete
Cu cerneală, cu creionul, vre-o cinci sute de etichete,
Caut cuie, n'ain pineze, mă frământ ca și un val,
Măine vine în inspecție însuși Domnul General.
Freacă trei soldați pe sală, de au ros complet cimentul.
Este ordin din oficiu și conform cu reglementul
Tunsul, baia, ajustatul, merg prea greu și cam încet,
Ne-a chemat chiar pentru asta ajutoru'n Cabinet,
Să ne spună cum că treaba, ce se face e puțină
„Să se dea întâi cu apă și apoi cu motorină”!
Am de lucru și o tenă, cu probleme de brigadă
Cu detașamente mixte, care merg în acoladă
Să ocupe până mâine, șapte poduri și orașe
Și să facă praf în cale, toate trupele vrăjmașe

IV

După toate cele spuse cred că-i logic și cu cale
Ca pe lângă mult adâncă și nemărginita jale,
Să-mi pierd uzul rațiunii și la urmă și răbdarea,
Să las altora comanda, implicit executarea,
Să alerg amice'n lume, să pun capăt anarhiei,
Și aruncând scriptele toate, să dau foc și magaziei.

Malor Holban Nicolae.